

Nr 26.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående gillande av den riksbanken meddelade frihet från skyldigheten att inlösa av banken utgivna sedlar med guld; given Stockholms slott den 7 januari 1921.

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed, under åberopande av § 72 regeringsformen, hemställa,

att det i kungörelse den 10 december 1920 lämnade medgivande, att riksbanken må för tiden till och med den 31 mars 1921 vara fristagen från skyldigheten att vid anfordran inlösa av banken utgivna sedlar med guld efter deras lydelse måtte av riksdagen gillas.

De till ärendet hörande handlingar skola tillhandahållas riksdagens vederbörande utskott.

GUSTAF.

H. S. Tamm.

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 7 januari 1921.*

Närvarande:

Statsministern friherre DE GEER, ministerna för utrikes ärendena greve
WRANGEL, statsråden ERICSSON, DAHLBERG, MURRAY, ELMQUIST, MALM,
BERGQVIST, HAMMARSKJÖLD, EKEBERG, TAMM, HANSSON.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Tamm, anförde:

Jag anhåller nu att få för Kungl. Maj:t anmäla frågan om proposition till riksdagen med hemställan om godkännande av det i kungörelsen den 10 december 1920, nr 794, lämnade medgivande, att riksbanken må för tiden till och med den 31 mars 1921 vara fritagen från skyldigheten att vid anfordran inlösa av banken utgivna sedlar med guld efter deras lydelse.

Beträffande denna frågas utveckling ber jag att få hänvisa till den redogörelse för under det förflutna året vidtagna åtgärder i ämnet, som jag i sammanhang med inkomstberäkningen för 1922 års riksstat tidigare i dag lämnat.

Kungl. Maj:ts förut berörda kungörelse den 10 december 1920 angående befrielse för riksbanken under viss tid från skyldigheten att inlösa av banken utgivna sedlar med guld är av följande lydelse:

»Vi GUSTAF, med Guds nåde, Sveriges, Götes och Vendes Konung, göra veterligt: att Vi, på framställning av fullmäktige i riksbanken och efter samråd jämväl med fullmäktige i riksgäldskontoret, med stöd av bestämmelse i § 72 regeringsformen funnit gott medgiva, att riksbanken må för tiden från och med den 16 december 1920 till och med den 31 mars 1921 vara fritagen från skyldigheten att vid anfordran inlösa av banken utgivna sedlar med guld efter deras lydelse, dock att detta medgivande skall, därest detsamma icke varder av nästföljande riksdag inom tjugu dagar från riksdagens början gillat, efter utgången av nämnda tid upphöra att lända till efterrättelse; ägande riksbanken rätt att, om förhållandena därtill giva anledning, även under den tid, berörda medgivande gäller, återupptaga inlösningen av bankens sedlar.»

Departementetschefen.

När jag nu anmäler frågan om proposition till riksdagen med hemställan om gillande av det i nämnda kungörelse gjorda medgivande, förutsätter jag, såsom av förberörda tidigare i dag meddelade redogörelse för frågans utveckling framgår, att riksdagen skall i senare

sammanhang upptaga till realprövning spörsmålet om sedelinlösnings-skyldigheten och dess eventuella fortsatta suspension. Nytt utlåtande från ekonomiska rådet synes i detta syfte böra inhämtas. Ett godkännande av riksdagen utav den av mig nu ifrågasatta propositionen behöver sålunda icke i och för sig innebära något ställningstagande till denna fråga, vilken torde tarva ett mera omsorgsfullt övervägande, än som lämpligen kan medhinnas under den grundlagsstadgade fristen av tjugu dagar från riksdagens början.

Jag får alltså hemställa, att Kungl. Maj:t, i anledning av § 72 regeringsformen, måtte avlåta proposition till riksdagen med hemställan, att det i kungörelse den 10 december 1920 lämnade medgivande, att riksbanken må för tiden till och med den 31 mars 1921 vara frifrigen från skyldigheten att vid anfordran inlösa av banken utgivna sedlar med guld efter deras lydelse måtte av riksdagen gillas.

Till denna föredragande departementschefens hemställan, däri statsrådets övriga ledamöter instämde, behagade Hans Maj:t Konungen lämna bifall och förordnade, att proposition av den lydelse bil. . . vid detta protokoll utvisar skulle avlåtas till riksdagen.

Ur protokollet:

Birger Looström.